

МЕДИА МОНИТОРИНГ

16 СЕПТЕМВРИ 2025 г.

Българска
Асоциация по
Рециклиране

Член на:

Bureau of
International Recycling

БЪЛГАРСКА
СТОПАНСКА
КАМАРА
Съюз на Българския Бизнес

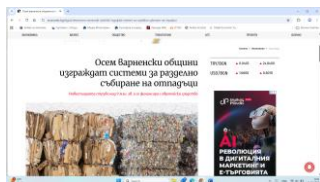

Източник: [Economic.bg](https://www.economic.bg)

Заглавие: Осем варненски общини изграждат системи за разделно събиране на отпадъци

Инвестицията струва над 9 млн. лв. и се финансира с европейски средства

Линк: <https://www.economic.bg/bg/a/view/osem-varnenski-obshtini-izgrajdat-sistemi-za-razdelno-sybirane-na-otpadyci>

Текст: Инсталация за закрито компостиране и съоръжения за разделно събиране и оползотворяване на зелени, биоразградими отпадъци ще бъдат изградени в няколко общини в област Варна. Инвестицията е на стойност над 9 млн. лв. и се финансира по Програма „Околна среда“ 2021 – 2027 г. Двете системи за разделно събиране на отпадъци ще бъдат използвани от осем общини.

В землището на гр. Суворово ще бъде изградена инсталацията за закрито компостиране с капацитет от над 4 хил. тона на година. Стойността е малко над 4 млн. лв. Изпълнението на проекта ще продължи до април 2027 г.

Системата ще преработва разделно събрани зелени и биоразградими битови отпадъци от населените места на територията на общините Суворово, Девня, Ветрино и Вълчи Дол и ще произвежда висококачествен компост. Ще бъдат осигурени и необходимите техника и съдове за въвеждане на системата и транспортиране на събраните отпадъци.

Съоръжение за разделно събиране и оползотворяване на зелени и биоразградими отпадъци ще бъде изградено и на общински терен в Долни Чифлик. Инвестицията тук е над 5.2 млн. лв., а изпълнението на проекта ще продължи до ноември 2027 г.

От инсталацията ще се ползват общините Долни Чифлик, Провадия, Дългопол и Аврен. Тя ще бъде разделна на два клона. В Клон 1 се включват градинските и дървесни отпадъци с годишен капацитет от 2890 тона. Общото количество на постъпващите в Клон 2 хранителни отпадъци е изчислено на приблизително 2522 тона годишно. Предвидено е закупуване, доставка и монтаж на мобилно оборудване и съдове и техника за разделно събиране на отпадъците - челен товарач, трактор с ремарке, биошредер за дробене на дърва, сито за компост, сметовоз за зелени и биоразградими отпадъци, контейнери тип „Бобър“.

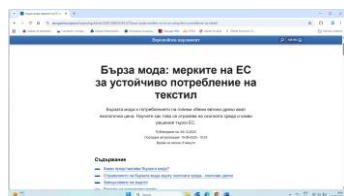
Съфинансирано от Европейския съюз. Изразените възгледи и мнения обаче принадлежат изцяло на техния(ите) автор(и) и не отразяват непременно възгледите и мненията на Европейския съюз или на Европейската комисия. За тях не носи отговорност нито Европейският съюз, нито Европейската комисия.

Източник: Европейски парламент

Заглавие: Бърза мода: мерките на ЕС за устойчиво потребление на текстил

Бързата мода и потреблението на големи обеми евтини дрехи имат екологична цена. Научете как това се отразява на околната среда и какви решения търси ЕС

Линк: <https://www.europarl.europa.eu/topics/bg/article/20201208STO93327/brza-moda-merkite-na-es-za-ustoychivo-potreblenie-na-tekstil>

Текст: Потреблението на текстилни продукти в ЕС се увеличава - през 2019 г., то е било 17 кг средно на човек, а през 2022 г. то е достигнало 19 кг на човек, което е достатъчно да запълни голям куфар с дрехи. В същото време 12 кг облекло на човек се изхвърля в ЕС всяка година.

Европейският съюз приема законодателство, за да намали текстилните отпадъци и да увеличи жизнения цикъл и рециклирането на текстилните продукти. Подобряването на трайността на модните продукти е част от усилията за изграждане на кръгова икономика до 2050 г.

Какво представлява бързата мода?

Бързата мода е постоянното предлагане на нови стилове на много ниски цени.

Развитието на бързата мода е свързана с увеличаването на потреблението на дрехи, което е повлияно отчасти от социалните мрежи и от ускореното въвеждане на нови модни тенденции от индустрията. Това е довело до големи увеличения при производството и изхвърлянето на текстилни изделия.

Отражението на бързата мода върху околната среда - ключови данни
Прекалено потребление на природни ресурси

За текстилното производство са нужни много вода и земя за отглеждане на памук и други влакна.

За да се направи само една памучна тениска, са необходими около 2700 литра прясна вода – това е количеството питейна вода, което човек консумира за две години и половина.

През 2022 г. производството на текстилни изделия е изисквало средно на човек:

323 кв. м земя;
12 куб. м вода;
523 кг суровини.
Замърсяване на водите

Текстилното производство е причина за около 20% от замърсяването на прясната вода в световен мащаб, основно вследствие на продукти за боядисване на платовете.

Според оценките всяка година прането на синтетични материали води до натрупването на повече от половин милион тона микрочастици пластмаса на дъното на океана. Това е глобален проблем, но той има и сериозни местни измерения: здравето на хората, животните и екосистемите в близост до фабриките е подложено на големи рискове.

Повечето микрочастици пластмаса се освобождават при първите няколко изпирания на дрехите. Масовото производство, ниските цени и големите обеми продажби означават, че повече дрехи преминават през първоначални изпирания.

Едно зареждане на пералня с дрехи от полиестер може да освободи 700 000 пластмасови микровлакна, които могат да попаднат в хранителната верига.

Емисии на парникови газове

Производството и потреблението на текстилни продукти води до засилване на климатичните изменения по света. Според Европейската агенция за околна среда през 2022 г. покупките на текстил в ЕС са генерирали около 355 кг емисии въглероден диоксид на човек, което е еквивалентът на 1 800 км пътуване със стандартна кола, задвижвана с петрол.

Изхвърляне и рециклиране на облекла

Начинът, по който хората се освобождават от нежелани дрехи, също се променя – вместо да се даряват, те биват изхвърляни. Между 4% и 9% от всички текстилни продукти, предлагани на европейския пазар, се унищожават, без никога да са били използвани.

По-малко от половината от непотребните дрехи се събират за ново използване и рециклиране, а само 1% се превръщат в нови дрехи. Част от причината е, че едва сега се появяват технологиите, които позволяват рециклирането на платове в нови тъкани.

Използваните дрехи могат да бъдат изнасяни извън ЕС, но в повечето случаи (87%) те се изгарят или депонират.

Законодателни мерки на ЕС за устойчива модна индустрия

Стратегията на ЕС за устойчив текстилен сектор

Европейската комисия представи през март 2022 г. нова стратегия за по-устойчиви текстилни продукти, които могат да бъдат преправяни, използвани многократно и рециклирани.

Стратегията предвижда нови изисквания за екодизайна на текстилните продукти и по-ясна информация за продуктите, както и засилване на отговорността на компаниите за тяхното отражение върху въглеродните емисии и околната среда.

На базата на европейската стратегия бяха приети няколко законодателни акта.

Решения на ЕС за намаляване на текстилните отпадъци

През септември 2025 г. Европейският парламент одобри нови правила, според които страните от ЕС трябва да създадат схеми, които ще задължат производителите на облекло, аксесоари, шапки, обувки, одеяла, спално бельо, завеси да покриват разходите за събиране, сортиране и рециклиране на техните продукти. Правилата предвиждат, че такава схема може да се създаде и за производителите на матраци.

Тези схеми за разширена отговорност на производителите ще обхващат и продукти, които се продават онлайн, както и производители, които не са регистрирани в ЕС. Микропредприятията ще имат една година повече, за да се съобразят с изискванията.

Правилата въвеждат изменения в действащата Рамкова директива за отпадъците. По силата на този законодателен текст страните в ЕС са задължени от януари 2025 г. да събират разделно текстилни изделия за повторно използване и рециклиране.

Регламент за екодизайна на продуктите

През 2024 г. Европейският парламент прие нов регламент за екодизайна. Под този термин се разбира проектирането на продуктите по начин, който да ограничи възможно най-много тяхното отрицателно въздействие върху околната среда през целия им жизнен цикъл.

Регламентът засяга различни сектори, включително и модната индустрия. Той въвежда изисквания и минимални стандарти за трайността на продуктите, за

способността те да бъдат поправяни, за енергийната им ефективност и за възможностите за рециклиране.

Забрана за унищожаване на непродадени облекла

Регламентът за екодизайна задължава големите компании да оповестяват броя на непродадените изделия, които те изхвърлят всяка година, и причините за това. От 2026 г. унищожаването на непродадени дрехи, обувки и аксесоари ще бъде забранено в ЕС.

Забрана на подвеждащи твърдения за екологичност на продукти

Много продукти са представени на етикетите си като „натурални“, „еко“ или „екологични“, без тези твърдения да са доказани по някакъв начин. През 2024 г. Европейският парламент при законодателство, забраняващо правенето на общи твърдения за екологичност на продуктите без предоставянето на доказателства.

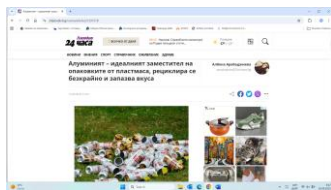
Екомаркировка на ЕС - сертифициране за добри екологични практики

Екомаркировката на ЕС е знак, който производителите могат да поставят върху своите продукти, ако спазват строги екологични критерии. Това дава по-голяма видимост на продукти, които не вредят на околна среда и причиняват по-малко замърсяване на водите и въздуха.

Източник: 24 Часа

Заглавие: Алуминият – идеалният заместител на опаковките от пластмаса, рециклира се безкрайно и запазва вкуса

Линк: <https://www.24plovdiv.bg/novini/article/21297578>

Текст: Преходът обаче още е труден, защото материалът е по-скъп, а потребителските навици не се преборват лесно

Безкрайно рециклируем, по-лек от стъклото, нечуплив, притежава отлични защитни качества. Всички тези предимства на алуминия го правят идеален заместител на пластмасата в производството на опаковки и натискът на правителствата към кръгова икономика подтиква все повече компании да се насочат към него.

Всяка година над 30 млн. тона алуминиева скрап се рециклират в световен мащаб, което прави материала един от най-много повторно използваните. Голяма част от тези отпадъци са именно от кутии за напитки. Почти 75% от досега произведените 1,5 млрд. тона алуминий все още се използват, сочат данни на Международния институт по алуминия.

Рециклирането на алуминий спестява 95% от енергията, необходима за първичното производство, и намалява емисиите на парникови газове с над 90% в световен мащаб.

Освен това металът не губи свойствата си в процеса за разлика от пластмасата. При рециклирането пък се отделя голямо количество енергия, която може да се използва за други дейности. Един тон рециклиран алуминий спестява до 8 тона боксит (суровина за производство на алуминий), 14 000 киловатчаса енергия и 7,6 кубически метра депа за отпадъци. Алуминиевите кутии съдържат 71% рециклирано съдържание - 20 пъти повече от пластмасовите.

Последните данни на Евростат за 2023 г. показват, че на ниво Европейски съюз процентът на рециклирани алуминиеви опаковки достига до 67. Водещи държави в това отношение са Белгия с 80%, Италия със 77%, Нидерландия със 76%. Данните за България са от 2022 г., като процентът у нас е сред най-ниските - 58,3 на сто.

По данни на Евростат се очаква търсенето на алуминий да се увеличи с още 50% до 2050 г., достигайки над 9 милиона тона търсене на скрап в ЕС.

Вторичното производство на алуминий в световен мащаб представлява два пъти повече от първичното. В резултат на това алуминиевият скрап от рециклиране е ценна стока, търгувана навсякъде по света, и основният източник изобщо за производството на алуминий.

Вторичната преработка е наистина важна цел за Европейския съюз, който в последните години все повече затяга изискванията, особено в областта на опаковките.

Последният приет документ - Регламентът за опаковките и отпадъците от опаковки, действащ до 2030 г., задължава процентът на рециклиран материал в опаковките да достигне до 60 за пластмасовите, 65 за алуминиевите, а за стъклените - до 80%. Целите за рециклиране на опаковките пък са 50% до 2025 г. и 55% до 2030 г. за пластмасовите, а за алуминиевите - съответно 50 и 60%.

Алуминият има и други предимства. Например той е с около една трета по-лек от стъклото. Това спестява много енергия при транспортирането му - около 900 грама емисии на въглероден диоксид, или с 49% по-малко спрямо стъклените бутилки. Опаковките са и здрави, така че могат да се подреждат една върху друга и така да се транспортират повече напитки. По тази причина част от винената индустрия също се насочва към замяна на стъклото с алуминий.

Кенчета, изработени от него, се охлаждат бързо, осигуряват превъзходно метално платно за етикетиране на 360 градуса и - може би най-важното, запазват вкуса и свежестта. Материалът е напълно непромокаем и без никакъв мирис, няма никакви вредни отделяния при нагриване.

Но големият недостатък на този материал е скъпото му производство. Разходите надминават 4 пъти тези на стъклото, а освен това процесът изисква два пъти повече енергия.

Потребителските навици и нагласи също може да се окажат трудна за преодоляване бариера. Стъклената бутилка вино например е неразделна част от традиционната му консумация, особено за тържествени поводи, признава Марк Лансли, изпълнителен директор на Broadland Drinks - производител на

алуминиево бутилирано вино. Но пък припомня, че потребителите вече свикнаха с въвеждането на винтовите капачки за вино.

Понякога формата на опаковката е ключова част от идентичността на една марка. Много от това, което потребителите свързват с любимите си марки, е било умишлено продиктувано от тях и промяната може да изисква много убеждаване, отбелязва Джейми Стоун, експерт по опаковки в глобалната консултантска компания за иновации PA Consulting.

“Големите марки са прекарвали десетилетия и са инвестирали милиарди в обучение на клиентите относно отличителните опаковки - помислете за емблематичната бутилка кетчуп Heinz, бутилката спрей Flash или соевия сос Kikkoman”, посочва Стоун.

А алуминият е твърд и не може лесно да бъде оформен и стискан. Много ежедневни продукти разчитат на стискащи се опаковки - сосове, шампоани, препарати за миене на съдове, кремове. Освен това в много категории потребителите искат да видят продукта, който купуват, независимо дали става въпрос за цвета на сок, консистенцията на лосион или гъстотата на сос. Непрозрачността на алуминия премахва тази визуална връзка, допълва Стоун.

Всички тези фактори разколебават производителите, които осъзнават, че биха платили много скъпо, за да променят опаковките си. Освен това повечето видове алуминий, предназначен за хранителни цели, се нуждаят от вътрешни лакови или полимерни покрития, които също трябва да отговарят на насоките за рециклиране.

Производителите в САЩ се сблъскаха и с друг чисто икономически проблем. В началото на годината президентът Доналд Тръмп въведе 25% мита върху вноса на стомана и алуминий, а през юни те се увеличиха до 50%. Още през февруари лидерът в производството на напитки “Кока-кола” реагира и заяви, че това може да ги принуди да увеличат пластмасовите бутилки за сметка на алуминиевите кенчета. Компанията внася алуминий от Канада и се притеснява, че ставките ще се отразят върху цените на напитките. Тръмп наложи мита върху вноса на двата метала и по време на първия си мандат през 2018 г., но тогава производителите на кенчета бяха пощадени от санкциите. Този път обаче изключения за тарифите няма.

Все пак един британски стартап е намерил решение, което да улесни производителите в прехода им към алуминиеви опаковки. Meadow е създал цяла система, която да се приспособи към различни продукти. Те предлагат типично алуминиево кенче, което се поставя в кутия, предлагаща различни опции за дозиране в зависимост от съдържанието. Към горната част на кенчето може да се прикрепят помпа, дюза за пръскане, капачка за стискане, капачка на винт и всякакви други опции. Така например производителите на течен сапун могат да съчетаят кутията с помпа. Когато съдържанието на продукта свърши, потребителят предава алуминиевото кенче за рециклиране и си взема ново, поставя го в същата кутия и продължава да я използва.